

עין משפט
גד מצוה

א מ"ה מהל' ליפור
מזבח ה' י:
נ מ"ה פ"ג מהלכות בטורים
הלכה ו:

דבינו גרשום

[illegible][illegible]

א. נראה ד"ל וברקא כחייב כל
טעיר וגי'.

שיטה מקובצת

[illegible]

הוא ר"ל לשון שני של רש"י בפי' דקא' חמנחת העומר

פד:

שבת ארץ. אין לפרש ממוצת שפירות אפילו כולם מביט
הבעל ומתבחר נדבכים ונקח כדמי' בתוספת' (פי') אלא
זמן שפ' קבוע' שבת ארץ שבעת המינים: **ארץ** ארץ
ששבעת ימי. דלא דמי למאכל דרשין לעיל צפרק כל המנחות
ולא מנה (דף ס:) והבא לא מני
המנחם אשר תביא אלדד:

מתמרים שבהרים
אמר עולא ^א אם הב
וקא אמר לה להא ^ע
אחא בר אבא לרבה
ראשית לכל המנו
^ב בהקריבכם מנחה
אין לי אלא חדשה
שעורים מנין תלמוד
אינו ענין לחדשה
לחדשה של שעורים
ליבכורים תלמוד לומר
לך בכורי קציר חטים
קציר חטים קציר
הקציר בכורי מעשי
ואין לי אלא שתורה
תלמוד לומר בשדה
מנין לרבות שבגג
ושבספינה ת"ל ^א בכ
מנין שתהא קודמת
נאמר כאן בכורי
^ב באספך את מעשיך
נסכים ופירות אילן
אילן קתני מיהא שש
ושבספינה סיפא את
רב ארא בר אהבה
כל טהור בביתך ^א
לזכרי כהונה הוא

משורשיא תרי קראי כתיבי⁵ קלך יהיה וכתבי כל טהור
הא כיצד כאן בביכורים כאן במנחות רב אשי אמר
קרא אתאן ללחמי תורה בפלוגתא ר' יוחנן אמר א
לקישא אמר אם הביא קדש נעשה ככחוש בקדשי
בדמא טעמא אלא רבי יוחנן מאי טעמא⁶ אמר
חזאי⁷ כללום מילתא מעלייתא אמינא⁸ אמר קרא
יאשיש⁹ מ'אוצה ולא כל ארצך ורש לקיש האי¹⁰ ארצ
ליה לכרתניא רבן גמליאל בר רבי אומר נאמר כאן אר
להלן שבה ארץ אף כאן שבה ארץ ואידך ארץ מאר
משמע ליה תני חדא שבג ושבוחרבה שבועיץ ושבס
אידך מביא ואינו קורא בשלמא ריש לקיש גג אנג לא
הא בנג דבית חורבה אחורבה לא קשיא כאן
בחורבה שאינה עבודה עציץ אעציץ לא קשיא כא
קובה ספינה אספינה לא קשיא כאן בספינה של עץ

קדשה ואש"י: דלא הוה מלוה מן המוכרח: רבי יוחנן חזאי כיתמא. [א] ונשבע המינין: מחלוק ולא כל חרץ. למעוטי שלא מן המוכרח דשבעה
 הוה ביניה קדש האי מחלוק מן עבד ליה: [ב] נאמר קרי: חרץ בימא
 משכנה אדא קדש יסבאל דמי פירוש קן משכוחי משאר פירות: חרץ כלן. [ג]
 מן המוכסה: (ד) ואידך קרי מחלוק. כלומר רבי יוחנן (ה) אמר קן אין הכי
 נשבע דמינין מחלוק ולא כל הוציא ממינין שבעה: ונשבעמי: ורש
 דשבעה איכא לתרועה לא דמי פירוש וקורא כחורבם ענינה דמי ונשבעה ורש

רש"י בת"י

מִתְמָרִים שְׂבָהִירִים. אֲלֵכֶם
שְׂבָהִירִים וְשִׁנְתִּיקִים אֵלֶּן מִן
זֶה הַיָּדָה לֹא קִדֵּשׁ: קִינִי
בְּנִסְכִּים בְּחִמְתִּיקִים מִה יֵן
הַחֶמֶץ: אֵלֶּן לִי אֵלֶּה חֹדֶשׁ
מִתְמָרִים שְׂבָהִירִים וְלֹא
אִמֵּר עוֹלָא ¹⁶ אִם הִבִּיא לֹא
קִדֵּשׁ יִתִּיב רֶבֶה וְקֹא
אִמֵּר לֹה לֹהֵא שְׁמַעְתָּא
אִיִּתִּיבִיהָ ¹⁷ רַבִּי הֵאָא
בֵּר אַבָּא לִרְבֵּה יִקְרָבִן
רֵאשִׁית ¹⁸ אִתְרֵא רֵאשִׁית
לְכָל הַמִּנְחוֹת וְכֵן הוּא
אוֹמֵר ¹⁹ בְּהַקְרִיבְכֶם מִנְחָה
חֲדָשָׁה לַה' בִּשְׁבוּעוֹתֵיכֶם
אֵין לִי אֵלֹא חֲדָשָׁה
שֶׁל חֲמִישׁ ²⁰ חֲדָשָׁה שֶׁל
שְׁעוּרִים מִגֵּן תַּלְמוּד
לִזְמַר לִזְמַר חֲדָשָׁה חֲדָשָׁה
אִם אֵין עֵינִין לְחֲדָשָׁה
שֶׁל חֲמִישׁ תְּנִהוּ עֵינִין
לְחֲדָשָׁה שֶׁל שְׁעוּרִים
וּמִגֵּן שְׁתֵּא קוֹדֶמֶת
לְבִיכּוּרִים תַּלְמוּד לִזְמַר
וְיִתְּג שְׁבוּעוֹת תַּעֲשֶׂה
לָךְ בְּכוֹרִי קִצִּיר חֲמִישׁ
וְאֵין לִי אֵלֹא בְּכוֹרִי
קִצִּיר חֲמִישׁ קִצִּיר
שְׁעוּרִים מִגֵּן ת"ל ²¹ וְיִתְּג
הַקִּצִּיר בְּכוֹרִי מַעֲשִׂיךְ
אֲשֶׁר תּוֹרַע בִּשְׂדֵה
וְאֵין לִי אֵלֹא שְׁתוּרַע ²²
עַלֵּו מֵאִלְהִין מִגֵּן
תַּלְמוּד לִזְמַר בִּשְׂדֵה
וְאֵין לִי אֵלֹא בִשְׂדֵה
מִגֵּן לְרִבּוּת שְׁבִנְג
וּשְׁבָחוּרְבָה וּשְׁבַעֲצִיץ
וּשְׁבַסְפִּינָה ת"ל ²³ בְּכוֹרִי
כֹּל אֲשֶׁר בִּאֲרָצָם
מִגֵּן שְׁתֵּא קוֹדֶמֶת
לְנִסְכִּים ²⁴ וּפְדוּת הָאֵילִן
נֹאמֵר כֹּאן בְּכוֹרִי
מַעֲשִׂיךְ וְנֹאמֵר לֹהֵלִן
בִּאֲסַפְךָ אֶת מַעֲשִׂיךְ
מִן הַשְּׂדֵה מִה לֹהֵלִן
נִסְכִּים וּפְדוּת אֵילִן
אָף כֹּאן נִסְכִּים וּפְדוּת
אֵילִן קִתְּנֵי מִיָּדָה
שְׁבִנְג וּשְׁבָחוּרְבָה
שְׁבַעֲצִיץ וּשְׁבַסְפִּינָה
סִיפָא אֲתָאן לְמִנְחוֹת
מִתְקִין ²⁵ רַב אֲרַא
בֵּר אַהֲבָה אִי הִבִּי
הֵינִי דְּכֹתִיב ²⁶ כֹּל טְהוֹר
בְּבִיתְךָ ²⁷ יֹאכֵל אוֹתוֹ
וְאִי מִנְחוֹת לִזְכֹּרִי
כְּהוֹנֵה הוּא דְּמִיתָא
כֵּלָן אִמֵּר לִי הִיָּה
וְכֹתִיב כֹּל טְהוֹר
בְּבִיתְךָ ²⁸ יֹאכֵל אוֹתוֹ
בְּמִנְחוֹת רַב אֲשִׁי
אִמֵּר כּוֹלִיהַ בְּמִנְחוֹת
וּסִיפָא וְגַתָּא ר' יוֹחָנָן
אִמֵּר אִם הִבִּיא לֹא
קִדֵּשׁ רִישׁ נַעֲשֶׂה
כְּכַחוּשׁ בְּקִדְשִׁים
בְּשִׁלְמָא רִישׁ לְקִישׁ
מֵאִי טַעְמָא ²⁹ אִמֵּר
רַבִּי אֶלְעָזָר רַבִּי יוֹחָנָן
תָּא אֲמִינָא ³⁰ אִמֵּר
קֹרָא ³¹ מֵרֵאשִׁית וְלִי
כֹּל רִישׁ לְקִישׁ הָאִי ³²
(א) אֲרַצְךָ מֵאִי עֵבֵד
לִיָּה מִיבִיעַ ³³ כִּי
אוֹמֵר נֹאמֵר כֹּאן אֲרַץ
וְנֹאמֵר לֹהֵלִן אֲרַץ מִה
אֲרַץ וְאִידֵךְ אֲרַץ
מֵאִידֵךְ אֲרַץ מֵאִידֵךְ
לֹא חוֹרְבָה שְׁבַעֲצִיץ
וּשְׁבַסְפִּינָה מִבִּיא
וְקוֹרָא וְתִנֵּא רִישׁ
לְקִישׁ גַּג אֲנֵל לֹא
קִישֵׁי הָאִי כֵּן דְּמַעֲרָה
בֵּה לֹא קִישֵׁי כֹאן
בְּחוֹרְבָה עֵבֵדָה כֹּאן
אֲנַעֲצִיץ לֹא קִישֵׁי
כֹאן בְּנוֹקְבָה כֹּאן
בְּשִׁאֲנוּ כֹאן בְּסַפִּינָה
שֶׁל עֵץ כֹּאן
בְּסַפִּינָה שֶׁל חֶרֶס
אֵלֶּה

[illegible][illegible]

 Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones

בל קרבנות הצבור פרק תשיעי מנחות

[illegible][illegible]

החלום קודמין מני תלמודות החיטים גדול
נגג ויבחרה וליכא למימר דמיבאין מהן
נכוסים ולא קדוש לעולם. ענין אשר חסר
קדקא אחאן נאמרת דהאי צבירי היט
נכוסים וכל אשר נבאליס היט נמחות
ונמחרתין ג"ש נמחר כאן ככוסים ונאמר להן
קציר נמחר מה להן שמי החלום
לחם אף כאן נבאלי קרא דקמייהו
נמחות שמי החלום קודם לחם: היינו דכתיב
ל עובד כוכבים יבאין ויכל אוס: דהשמע חסר

שנים ועבדים: כאן צבכורים. כתיב כל

[illegible]

לש מצידי מתמרים שגברים שגבר
היה מצי למימר איך חביב אצל לחוד
לש השנה ימי: בשלח ריש לקיש. דלחר
חרם. מציא וקורא משום דשל ארץ היא:

חדשה של חטים. [שמי הלחם קודם] לכל
העומר קודם לזה משעורם. ליה אין
הוא של חטים מנין מזה שמור הבא
[חדשה] בשמור חלן הכהנים? בן
תשש קר. תחלה ואח"כ מותר להביא
אין [וחן] קציר היינו נהן השעורה וזה
החלום. חלום קציר כבורי ופסרת וזה
כל בשמור: לנשים ופירות חלילן. וזה
משום האמור חלן נשים ופירות חלילן
שמי הלחם [חלילן] לאחר שמי הלחם יבא
אין חלילן מנין שלן יבא חסם מזה
ומה וגמר חלן כבורי מבורי קציר חלילן
ועל נשים: וזה מזה שמעתי קר לחי
חלילן בלחם וזו קר שמעתי קר לחילין
אחר [ומלחם]: שישל. דכחיל כל טעור
לנשים ופירות חלן מזה מתורות מזה
כל כחוש בקדשים. כי מצי דכחוש כחוש
היה: אחר קר מלחשים. וזה חלילה
פירות שנקמם: ונחלם לטן ארץ. חט
כל מלחשים וזה נקח לן כחילין חלילן חט
שכחם חלילה: וזו יונתן קר דרש נקח
לן דעת מזה וזה קורא:

מסורת הש"ס

[illegible]

תורה אור השלם

1. רבן יואש תטיני
תקעו לי ואל תחזקו כל
ידיאם כי
2. ויבטו ויבטו
התלמידיהם מניח תפילין
בשבתם ויבטו ויבטו
תקעו ידיו לכל כי
מלאכת עבוד אל תעשו.
3. מדרבנן כי
שבת תעשה קדש
ובעבור עשר חטיות
האסות תעשה:
4. שבות יד כי
ידו הקדש כבודו
תעשה שבת חותם כבודו
והאסות בעצת חסד הדעה
באספות ארבעה חטיות
שבת כי אש בארצם
כיבדו ידו כי יד יהיה כל
שבתו בביבא ואלו:
5. וקדש מאי קדש
הקדש הארץ אש תהיה
מאדקדק אש יאדך חסד
כי שבתה נהגה חסד חסד
תקדש אש ידו כי
אלוהים לשבן שבתו.
6. בדין כי

הגהות הב"ח

- (א) נב' ורמ' לקח' הו' מארצ' : (ב) רמ' ד'ה מה' לל' ור' כל מעס' במשמע' עו' : (ג) ד'ה קמ' ור' מסה'רס' שב'מק' : (ד) ד'ה אף כל' ור' הס'וט' מ'א' ס'ד' : (ה) ד'ה ו'ד'ר' ור' ר' ו'מ' ומש'ו א'מ' ל' :

מוסף רע"י

- מתמרים שבהרים. דלתי
תשונות חלה דקלים של
עמקים. יספים וג. ולא
מפירות. מנולת דגן
שבעמקים. סתמים לים
סס ומטולתן מחוסה ומקנת
רבי יוחנן חזאי
בחלמא. הלילה נראה לי
רבי חלום. ויחולל ונראה לי
ידע אני כי שאומר היום